

en ren Lokalbane. Jeg vil for mit Vedkommende være tilfreds med, at der alene vises den Favor, at der kan gives en Rentegaranti af indtil $\frac{1}{4}$ af den bevistlig anvendte Anlægs-kapital, dog ikke ud over 250,000 Rd. pr. Mil, hvorefter der naturligvis bliver en ringere Garanti for en Lokalbane, med mindre man skaffer en Forstærkningsfond tilveie. Idet jeg altsaa erklærer mig imod Forslaget under Nr. 3, skal jeg ikke have Noget imod det subsidære Forslag under Nr. 4, hvor den samme Tanke er kommen frem, at der ikke skal kunne gives Rentegaranti for Havne, men hvor der i Svrigt er bibeholdt den i Lovforslaget gjorte Forskjel imellem, om det bliver en gennemgaaende Bane, eller om det bliver en ren Lokalbane.

Euxen: Jeg takker den høitærede Minister for hans Udtalelse om, at han slutter sig til, hvad jeg anser for det Bæstentligste af Vædringsforslagene, nemlig det under Nr. 4 opførte. Jeg skal, da jeg ser, at den ærede Minister nu er kommen til en anden Opfattelse, end da der var Tale om den nordvest-sjællandske Jernbane, med Hensyn til den 3 pCts Rentegaranti for mit Vedkommende fra-salbe Vædringsforslaget under Nr. 3.

Tauber: Jeg tror, at der turde være Anledning for det meget ærede Thing til at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 3. Jeg vil med Hensyn til dette Vædringsforslag bede lagt Mærke til de Ord: „Rentegaranti . . . for Halvdelen af den kontante Kapital“, hvorved en Tanke, som blev udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), er slet Fyldest paa en Maade, som jeg tror er hensigtsmæssig. Hvad dernæst selve Hovedspørgsmaalet, nemlig Rentegarantien af tre Fjerdedele af Anlægskapitalen, angaar, saa kan jeg ikke se, af hvilken Aarsag den meget ærede Minister har fraveget det Standpunkt, han indtog for 2 Aar siden i en lignende Sag, hvor der ogsaa var Tale om en Jernbane, som vilde faae gennemgaaende Trafik, idet den vilde blive den korteste Forbindelsesvei imellem Hovedstaden og Sjælland. Jeg tror, at den gennemgaaende Trafik ikke blot maa opfattes som Forbindelse med Ud-

landet, men ogsaa som en Forbindelse mellem Danmarks tvende Hoveddele. Jeg kan heller ikke antage, at det vil forvolde nogen Vanskelighed for Anlægget, dersom det fastslaas, der er foreslaaet i Forslaget under Nr. 3. Af disse Grunde skal jeg anbefale det meget ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 3.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker blot at sige, at det ikke var mig, der for 2 Aar siden forhandlede den omtalte Sag, men selv om det havde været mig, saa er der ikke saa ganske lidet Forskjel mellem, hvad der nu foreligger, hvorved der tilbydes anlagt to Dampfergehavne med Dampferger, hvilket altsaa vil komme til at udgjøre en Del af det hele Anlæg, uagtet der ikke kan gives en større Garanti end 250,000 Rd. pr. Mil af Jernbanen, og det Forslag, hvorom det ærede Medlem talte, hvor der ikke var Tilbud af den Besskaffenhed, som her er Tale om.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2411—12) vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag under Nr. 1 til § 3 af Euxen og Tauber:

I 2den Linie forandres „den, der erholder Koncession“ til: „Koncessionens Indehaver“.

vedtoges med 49 Stemmer mod 4.

2) Lovforslagets § 3, med den vedtagne Vædring saalydende:

Samtlige Omkostninger ved Expropriationen til fornævnte Anlæg saavel som ved Statstilsynet under sammes Udførelse og Drift udredes af Koncessionens Indehaver.

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

Forslag under Nr. 2 til § 4 af Euxen og Tauber:

I 1ste Linie forandres „den, der erholder Koncession“ til: „Koncessionens Indehaver“.